

Ese de 100 de ori in septemana
Joi-a si Domine c'a.
Prețul pentru Austr'a
pre anu intregu . . . 10 fl. v. a.
„ jumetate de anu . . . 5 fl. v. a.
„ trei lune . . . . 3 fl. v. a.
Pentru Romani'a si Strainatate
pre anu intregu . . . 14 fl. v. a.
„ jumetate . . . 7 fl. v. a.
„ trei lune . . . 3 fl. 50 cr.

CONCORDIA.

DIURNALU POLITICU SI LITERARIU.

REVISTA POLITICA.

Pest'a, 4/23 mart. 1866.

Europ'a e in ajunulu unei cutrerieature; fericie de ea si de noi, de vomu potè scapà fără de resbelu d'in incurcaturele actuali. Situația, in Germani'a e si asta-di precum eră eri, adeca e grea, dar acest'a nu e inca ruptura deplina. Marile poteri nemtiesci se pregatesc de resbelu. „Si vis pacem para bellum“ dice unu proverb vechiu alu strabunilor nostri, si fără indoela mare adeveru jace intru acesta sentinția. Ambele mari poteri nemtiesci dovedescu cu unu felu de hitrire (ostentatiune) că stau gat'a a intempină or ce eventualitate, credindu astfelu a potè induplecă un'a pre alt'a a se da dupa pérù. Nu scim care va cede, pre semne amendoue sentiescu greutatea responsabilității si se temu de urmările neprevediute, de aici provine că amendoue se feresc de a nu fi incepătore, cu tote că de va veni lucrul la bataia, un'a are sê faca inceputulu. Austr'a, de nu ar fi cum-va ingrigita de cătra Itali'a, nu ar avè neci o témere de a se prinde cu Pruss'i'a, a le carei-a ostiri sunt inferiori atât la númeru cătu si la voinică, a nume calarimea cea valorosa a Austriei ar calcă usioru armat'a prussiana si resbelulu s'ar inchia cu rendu, dar precum dicu, post equitem sedet atra cura. De ar fi Austr'a asecurata d'in partea Italiei nu s'ar indòl unu minutu a incepe resbelulu. Apropiarea cea cordiale cătra Franc'i'a observata de mai multu tempu d'in partea curtieri de Vien'a s'a facutu cu scopu de a mediuloc neutralitatea Italiei; incătu s'a potutu efepțul acesta dorintia nu se pote sci, precum neci politic'a Franciei in asta cestiune. Pruss'i'a, temendu-se de isolare, au indreptat o serisoru cerculară cătra stăturile secundarie a le confederatiunii nemtiesci, provocandu-le a luă parte in conflictulu cu Austria, pentru séu in contră a Prussiei. Responsulu au urmatu si precum se potea acceptă, staturile secundarie, basandu-se pre dreptulu federal, nu incéta a cere ca conflictulu austro-prussianu sê se traga innaintea areopagului de Francofurtu. Pruss'i'a nu e multumita si se vorbesce că vre sê faca unu apelu serbatorescu cătra Germani'a, poporele si guvernele ei, ca unu parlamentu națiunale esit u d'in alegeri d'repte sê fie chiamatu a deliberă asupr'a cestiunilor pendinti, restringandu-se la sortea ducateloru si pota la reformatiunea federala. Dupa cum se vede, Pruss'i'a stâ si pana acum isolata, prin urmare se va socotî bine de are sê incepa resbelulu intre auspicio atât de nefavoritorie. — Anglia si Franc'i'a, de se pota crede diurnaleloru d'in aceste tiere, voru sê padiesca neutralitate deplina in acestu resbelu nemtiesci, lasandu a cadă a supr'a celor două mari poteri si a supr'a staturilor secundarie nemtiesci responsabilitatea conflictului, drepta espiatiune pentru portarea loru si atentatul comis in contr'a intregetătii unui statu strainu (Dan'i'a).

Acesta situație incurcata a Europei centrali a facutu de Moscovitulu incepe a prinde corne; ap'a i-se pare destulu de turbure pentru a potè pescu. „Gazeta de Moscovia“ organu acredetat alu vechiei partite muscaleșci infla gatlegiulu si innaltia versulu séu pentru a face sê intielega națiunile apusene si guvernele loru că Russ'i'a s'ar fi obositu de a se totu reculege, si că d'ins'a vre sê dica cuventul său, cuventul de pre urma a supr'a Principatelor dunarene. Tacerea cea indelungata a Russiei prevesti o esplosiune repentină a patriotismului muscalescu si adi mane avemu sê ne pomenim cu rodomantadele unui alu doile Mencicofu. Guvernulu rusescu nu pota fi pana acum invinuitu, dar nu trebue sê trècemu cu vederea că, chiar si in Russ'i'a insa-si, opinionea publica e o potere si bine că „Gazeta de Moscovia“ nu e diurnalul oficial, ea reprezentă totu-si o partita destulu de numerosa si potinte pentru a trage in partea sa guvernului precum s'a intemplatu in afacerile

Poloniei. Acestu diurnal intr'unu articolu, ce impartesimu mai la vale, se necagesce pre morte a supr'a Angliei, carea cutedia a cere Russiei socotela despre afacerile ei astătece unde Anglia n'are sê-si bagă nasulu. E lucrul Angliei a dejudecă incătu i-e periculosă vecinetatea Moscovitului care cu pasi merēi se apropiu de Indiā. — Mai multu ne interesedia a dou'a astoamă d'in articolu amintită: că Russ'i'a sângura are dreptulu de a eserce influența in Romani'a, Serbi'a, Bulgari'a si preste totu in provinciele crestine a le Turciei. Mai chiaru nu se poate spune că Russia nu mai tiene oblegatoriu tratatulu de Paris, alu carui-a obieptu principale fusese a face se pricepa Russ'i'a că neci o potere europeana nu-si pote arogă in viitoru protectiunea eschisivă a crestinilor d'in Resaritul. Russia e necagita, că Franc'i'a la an. 1858, 1859 si 1861. ajutase a triumfa principiulu unirei Principatelor romane. Desbinarea e mai placuta Russiei, care iubesc massim'a „Divide et imperies.“ Europ'a adunata asta-di in conferintia va sci face sê se respecte vointă sa si a Romaniei; apoi „Gaz. de Moscovia“ pote crepă de necasu, era guvernulu rusescu sê-si aduca aminte de resbelulu de Crimea si sê-si mai astempere poftele moscovitice.

Cetim in „Gazeta de Moscovia“ d'in 21. martiu a. c.

„Grănic'a decisiv la resbelu au fostu totu de-aun'a regul'a politicei russesci in tote cestiunile ce pretesc interesele esentiali a le tierii si a fara de aceste in cestiunile relative la resaritul Europei. Astă, la cele mai mice intemplaminte, a caroru teatru sunt tienuturile aceste, vedem a se redică nemediulocit, in sînulu massei poporatiunii nostre, ideea unui resbelu de aproape. Acest'a se intempla si in momentulu de fată.

„Abi se respondă nouitatea revolutiunii intemplete la Bucuresci si națiunea incepă a vorbi de resbelu, de rechiamarea ostasilor licentiat, de recrutare noua. Si, de asta data prevederea resbelului s'au propagatu cu atâtua mai usioru cu cătu in sînulu poporului rusescu esiste unu sentimentu instinctiv, că Russ'i'a detoresce sî-si si trecutul său istoric de a sterge conditiunile vatematorie pentru onorea sa, cari, prin sil'a intemplamtelor, i-se impuse in poterea tratatului de Paris d'in 1856.

„E evedîntă, chiar si in ochii omenilor mai putinu invetiati, că Russ'i'a, in decursulu acestor dieci ani d'in urma, a fostu de parte d'a fi, fatia cu Europ'a ceea ce fusese mai nainte, si că astăt'a fusese urmarea nefericirilor ce se ingreunase a supr'a tierii nostre de la 1853. pana la 1856. Umilirea Russiei, in acestu periodu, au fostu atâtua de mare cătu poterile straine mersese pana a se amestecă de a dreptulu in afacerile ei d'in lantru, si credeă a-i potè indreptă suături neopportune, remustratiuni vatematorie, caroru nu se puse căpetu numai candu diplomatiu trecura de la infruntări la amenintări, si candu marea națiune vatemata in demnitatea sa, pară pre scena si fece a i-se audi vocea potinte si necutierata in giurul tronului. Acum inca, poterile straine credu că au dreptulu d'a se adresă cătra Russ'i'a, ca si candu ea ar fi sub tutel'a loru, si a-i cere de a dreptulu socota de faptele si de proiectele sale, inca si atunci candu aceste fapte si proiecte nu le interesedia neci de cătu si candu acele privescu canatele (provinciile) asiatici cari nu se tienu de dreptulu europeanu. Ce tréba are Anglia la Bocar'a, care nu aterna de poterea ei si care neci prin o despusestiune a vre unui tratat n'au intratu in dreptulu intrenatiunale europeanu? Pentru ce se crede ea in dreptu de a ni pune intrebări in asta privintia, de a se amestecă in trăburi ce nu se tienu de ea si a ni cere espliatiuni?

„Fără indoela Russ'i'a jace sub greutatea urmălor unui resbelu nefericit; dar asta situație vine, nu de la slabirea ei reală, ci de acolo că d'ins'a, astă dicandu, au perduto consciintia poterii si a marimei sale. Ore Russ'i'a cu poporatiunea sa de 70 milioane de locuitori, cu pusetiunea sa in lumea intrega are cauza sê se supuna la pocantia? Are d'ins'a cauza de a se lapeda de rolulu de potere mare europeana

Prenumeratiunea se face la Tipografi'a Trattner-Caroliana in străta domneasca Nr. 2, éra corespondintele la Redactiunea diurnalului Strat'a „Scol'a Reală“ Nr. 6, unde sunt a se adresă tote sorisorile ce prevesc administratiunea, spediteaza, etc. Serisorii nefrancate si corespondintele anonime nu se primesc. Scriptele nepublicate se voru arde.

Pentru insertiunea publicatiunilor au a se respunde 10. cruceri de linia. Prețul timbrului imp. reg. a 30 cr. pentru una publicare, e a se tramite deodata cu insertiunea, altintre nu se primesc. Unu nr. singurăteu costă 10 cr. v. a.

si de a se inchină cu respectu si umilitia innaintea Angliei si a Franciei și chiar a Austriei, acolo unde influența Russiei se exerce intr'unu modu prea legitim si cu delaturarea ori carei-a poteri, va se dica in lantrulu tierii nostre, in Turchestani'a in Moldov'a in Romani'a (propria), in Bulgari'a, in Serbi'a, si preste totu in tote provinciile crestine a le Turciei.

„Tote tierile aceste sunt supuse influenței firesc si prea legitime a Russiei, care sângura totu de a un'a li-a poftit binele cu marinimitate si sinceritate pre candu cele latte poteri n'a avutu altu scopu de cătu a le face orbe si nepricepute instrumente a le politicei loru propriu. Daca, in anii cari urmara dupa resbelulu d'in Crimea, in 1858, 1859 si 1861, Russ'i'a au ertatu Franciei a introduce in Moldov'a si Romani'a starea lucrurilor ce respunde mai bine vederilor sale si de a supune aceste provincie influenței sale eschisivă, aceea se pota inca explică si ore-si cum escusa prin urmările resbelului si prin felurite combinatii politice; dar tote au margini, apoi de altintre inca trecu mai bine de dieci ani de la resbelu incoce; Russ'i'a avu tempu de ajunsu de a si reculege poterile era de a mai cede inca Franciei si Angliei in cestiunea Principatelor dunarene ar inseamnă a urmă o politică de umilitia ce n'ar potè decătu se mai atraga a supr'a Russiei o gramada de umiliri. Russ'i'a e destulu de tare pentru a nu mai face concesiuni nove si de s'ar decide a face acest'a nu s'ar potè intemplă decătu sub conditiunea de a se nemici in acelu-a-si tempu tote celealte despusestiuni a le tratatului de Paris.

„In contr'a afirmatiunii corespondintului d'in San-Petrupole alu diurnalului „Europ'a“ care asecura, că, fatia cu starea internă actuale, Russ'i'a nu pota neci macar sê visedie a deslegă cestiunea Oriintelui, noi (Gazeta de Moscovia) afirmăm că Russ'i'a nu va avè pofta de a deslegă acesta cestiune pana candu nu i-se va da ocașune; dar oferindu-si acesta ocașune d'ins'a e deplinu in stare de a se apucă de ea.

„Impregiurările esterioare in tota Europ'a sunt astfelu, cătu, de buna voia său de sila, tote poterile voru fi nevoite de a multumi dreptele esegintie a le Russiei, daca ele nu voru a o face sê-si perda răbdarea si să o impingă la extremităti (!)

„Intru adeveru Anglia si Franc'i'a nu si-au regulat inca societătele cu statele-unite (americană), si prin urmare, s'ar potè intemplă, ca in casu de resbelu europeanu ele să platesca cu tote flotele loru comerciali violența politica ce urmase sub tempulu resbelului americanu. Franc'i'a si Austr'a, cu tote că sunt intre ele nescari semne de apropiare urmădă merēu a se ciogni dusmanesc la Rom'a si in Itali'a. Itali'a si Austr'a stau gat'a a se incaieră pentru Veneti'a. Austr'a, a fara de aceste, e de parte de a fi impacata cu Ungaria. In fine Austr'a si Pruss'i'a sunt deplinu impăriate in cestiunea ducatelor de Schleswig-Holstein.

„Deci Europ'a e mai desbinata asta-di ca ori candu alta data. In asemenea impregiurări cuvine-se ore Russiei a tacă, a remană neactivă si a lasă a se face intrigile francescii in Principate? Ba nu. E tempu, d'in contra, ca Russ'i'a să lăpede larvă umilitie care i-au impus-o alte impregiurări si ca d'ins'a să repara inaintea Europei, la conferinta de Paris, astă precum a fostu totu deun'a, astă si a asta-di, — ca mare potere europeana, pururea gat'a, in casu de lipsa, a reapucă sabia sa tradiționale pentru aperarea intereselor sale si a legitimei sale autorități in Oriente Europei.“

De vomu luă acum in socotinția scirile diurnalelor straine despre concentrarea ostilor russesci pre marginile Galaciei si a le României, apoi cele asiediate numai intru departare de patru dile de marginile Moldovei, tote in suma de 200,000 de feciori, si că astă concentrație luase inceputulu său inca cu o luna mai nainte de renunțarea lui Cus'a, nu ne vomu indoî de locu despre marsiavale tendinție a le Russiei descoperite in articolul imparatistu. Ochii Russiei au fostu si sunt pururea tientiți a supr'a României, chiaea Constantiopolis, astă data se pare că societățile a fi venită tempulu cutediării său mai bine a imprimirii vointiei incercate la 1853. Se vede in se că politicii russesci intemedia noroculu pre desbinarea marilor poteri dar ei au uitatu d'in

socotela că aceste poteri vediendu periculu se potu unì intr'o diua spre a combate nesatios'a pofta a varvarului de la media-nopte, descoperita cu atât'a nerusinare cătu nu scim'u sê-i admirâmu mai multu cutediareori ori cinismulu. — Romani'a de asta-di nu e cea de la 1853. ea are oste de 50—60 mii feciori, care in casu de lipsa se poate indeplini pana la 100,000 voinici insufletiti gâtă a intempiñă barbatesce pre varvarii Nordului si numai prese cadavrele a 5 milioane de Romani ar potè strabate Moscovitul pre pamantulu celu santu alu Romaniei. Potere de ajunsu spre e sustienè nava-lirea calâiloru pana la sosfrea ajutoriului poterilor ce privescu in fii Romaniai pre reprezentati civilisatiunii apusene in Resaritulu Europei.

Representatiunea universitatii natuunii sasesci.

(urmare)

Suptu astufelui de impresuni, „adeveratii reprezentanti ai intregei poporimi a M. Pr. Transilvani'a, precum se numia in laudatulu rescriptu, depusera in pré um. loru adresa d'in 21. aug. 1863 espresiunea multiamirii, a credintei neclatite a resemnatiunii si alipirii loru la pragurile prè in. tronu; si daca Mai. Ta in pré in. rescriptu d'in 5. sept. 1863. ca resolutiune la ace'a adresa a representantiei tieriei, binevoisi a pronuncià insufletitoria recunoscinta: „cu bucuria si cu multiamire Ni-a implutu anim'a Nôstra cea patrantesca adresa indreptata de catra voi iubitilor credintiosi, representanti dîetalminte adunati ai M. Nostru Princip. Transilvani'a la rescriptul r. d'in 15. Iuniu indreptata eu datu 21. aug. a. c. catra Noi," mai incélo: „Voi iubitilor credintiosi ati doveditul cunoștiu' cea adeverata a adeveratei pusetiuni. Voi ati doveditul petrundietate matura, conosciutie latite si esperiintie, dielu patrioticu... si moderatiune;... „pasiti inainte cu seriositate demna si cu loialitate probata a lucră la opulu celu dificile!“ in acestea cu-vinte de gratia si de dreptu esite d'in gur'a iubitului principie alu tieriei si care implu de neclatita incredere anim'a ver-carui fiu credintiosu alu patriei au valoare si pentru acelu pasagiul alu adresei, in care reprezentantii tieriei dechiara: „dîetei i-este forte scumpa independint'a si intregitatea acestui M. Principatu, parastata preste atati seculi, ca a unui membru separatu si independint'e alu coronei Ungariei: prin urmare in deplinu acordu cu dechiaratiunea respicata de Mai. Vôstra, uniunea Transilvaniei cu regatulu Ungariei decretata in an. 1848. nu o potè privi ca pe una, ce s'aru si infintiatu cu deplina taria legale; si aceleia cu atatu mai pucinu i-pote atribui valoare de dreptu, cu cătu că ea a cadintu si in fapta numai de cătu in urm'a evenimentelor, ce au urmatu nemediulocitu dupa aceea."

Istori'a desvoltarii constitutiunii a vercarei tieri arareori are a inregistră o armonia atatu de redactoria de anime intre factorii legalatiunii.

Si afara de acest'a sucese in dîeta acest'a sub decursulu sesiunii d'in 1863—4 a intruni legi, cari corespundu intocma spiritului legilor fundamentali de statu, pe cătu sunt ele, pe lângă o manuare conforma intre marginile si pe terenulu restituieci constitutiuni a Transilvaniei, de potrivite si apte spre a multiam indreptatitele dorintie si recerintie ale tie-rei si ale diverselor natuunii.

Potemu intr'adeveru dice, cumca acest'a sub decursulu sesiunii d'in 1863—4 a intruni legi, cari corespundu intocma spiritului legilor fundamentali de statu, pe cătu sunt ele, pe lângă o manuare conforma intre marginile si pe terenulu restituieci constitutiuni a Transilvaniei, de potrivite si apte spre a multiam indreptatitele dorintie si recerintie ale tie-rei si ale diverselor natuunii.

Mi-sierbesce spre o deosebita multiamire a vedé in sierele Dv. si pre representantii chiamati de Mine si pre cei alesi ai M. Meu Principatu Transilvani'a.

Inca nu incetedia entuziasm'a bucuria a festinului, cu care tie'r' aceea, care sta ca unu fortu tare la marginile d'in apusulu imperiului Meu, si serba unirea sa cu corona Austriei, facuta inainte de secle, pre-candu d'in marginea orientale Dv. Domnii Mei depu-tati ai Transilvaniei ati intratu cu incredintare plina de bucuria pe terenulu acelei activitatii comuni, care lega poporele Mele cu o legatura noua pe di ce merge mai strinsa. Cu adeverata safesfactiune am salutatul. Eu aparitiunile acestea, in care am cunoscutu espre-siunea unei cointielgeri pré salutarie cu intentiunile Mele si garantiele unui viitoru felice."

Candu pré in. Aceea-si in cuvîntulu de tronu d'in 14. nov. 1864. la serbatoresc'a deschidere a sesiunii a 3-a a sen. imp. (in cuvîntele.)

„Activitatea constitutiunale, care in Marele Meu Principatu Transilvani'a spre tota bucuria prosperédia" recunoscatur in gratia binaintea adunatiloru reprezentanti ai imperiului.

II. De atunci Te ai aflatu Mai. Ta motivat a desface dîeta d'in Sibiu, a conchiam'a un'a alta repre-

sentatiune a tieriei pe o alta base la Clusiu, si cu rescriptu d'in 1. sept. 1865. a-i concrede ca obiectu eschisivu si unicu alu consultarii revesiunea art. I. d. l. d'in 1848. despre unirea Ungariei si Transilvaniei cu privire la interesele comune ale ambelor tieri.

Credintiosa vechii sale oblegatiuni de cive, si folosindu-se de dreptulu seu constitutiunale recunoscute de repetite ori de Mai. Ta, credintos'a universitate, a natiunii sasesci in pré um. representatiune d'in 6. noiembrie 1865. asternu spre pré in. considerare parerile, dorintele si asteptările, cari se expresera asupra' acelei ordonâri in poporimea scauneloru si districtelor sasesci. Si daca acesta universitate a natiunii se simte silita a reprezentă si acum concepte de dreptu desvoltate acolo, o face acest'a numai animata de convingerea, cumea neci unu actu pré in. emisu de atuncia nu stă in contradictione cu principiu respicatu acolo, cumea art. I. d'in 1848. nu-i compete deplina potere de dreptu.

E, că in pré in. cuventu de tronu la deschiderea dîtei Ungariei in 14. dec. 1865. Mai. Ta provoci pe staturile Ungariei a supune art. VII. d. l. 1848. (despre uniunea Ungariei cu Transilvani'a) unei seriose si patrundiatorie cumpeniri intocma dupa cum se chiamase dîta Transilvaniei spre acel'a-si scopu in privint'a art. I. d'in 1848. Nicaiurea inse nu se dice neci aici, cumea art. acest'a are deplina valoare de dreptu.

Totu asie binevoisi Maiest. Ta a luă acolo de punctu de purcere pentru intentiunat'a inovire nu prescriptiunea, nu intiespenit'a contenantate de dreptu, ci terenulu de dreptu de comunu recunoscute alu sanctiunii pragmatice, si doresci anumitu a sustinem' acele determinâtiuni ale sanctiunii pragmatice, cari se refereser la intregitatea coronei Ungariei.

Intr'aceea sanctiunea pragmatica presupune in legatiunit'a de statu a Austriei tocma o Transilvania ne dependint'e de la Ungaria, de sine statoria, autonoma, si e pentru intreg'a cestiune preste totu semnificaveru, că legea ace'a fundamentala de statu, pe care se afla Austria asiediata in sustarea s'a fundamentala de astadi, dîta Transilvaniei o a primitu cu unu anu mai naiute decâtua Ungaria (1722), ce e mai multu că dupa sunetulu art. VI. d'in 1790/1 tocma dupa sanctiunea pragmatica (juxta pragmatam sanctionem in conformitate art. III-i anni 1744-i) Ardélulu e se remana „indivisibili ac inseparabili cum omnibus regnis et provinciis, quo ad simultaneam duntaxat possessionem et mutuam defensionem, unionis nexus;“ una parere acesta, care si in rogamintea pré um. a comitetului staturilor d'in Austria infer. d'in 1. maiu 1844 indreptata cătra Mai. Sa imp. Ferdinandu tocma d'in punctul de vedere alu intregei monarchie fu pe atatu de seriosu cătu si cu caldura aparata.

Si impregiurarea e că Mai. Ta la deschiderea dîtei Ungariei Ti-ai respicatu pré in. vointia de parinte alu tieriei, că cestiunea natiunii se si afle o rezolutiune nu dupa liter'a morta a legii numai paruta si indoiósa, ci in armonia cu toti factorii cei cu potere de vietia prin o anessare plina de incredere, (resolutiune) duratoria si consistinta" — e calificata a ne linisti ingrijarea, cumca cestiunea unirii Ungariei si Transilvaniei cu privire la comunele interese, fara ordonata ace'a cumpanire serioasa si patrundiatori'a si ad. a fiacarei tieri partasie, deosebitu si in sinul seu, dupa cum aduce cu sine legea si natur'a lucrului, nu va potè veni la decidere.

Intr'aceea, dupa ce majoritatea dîtei d'in Clusiu a reieptau revisiunea art. I. d'in 1848. pre in. rescriptu d'in 25. dec. 1865. a binevoit u a conced e, „pentrua deslegarea cestiunilor de dreptu de statu atingatorie de intreg'a monarchia să nu sufere, neci o amanare, ca la presint'a dîta de incoronare a Ungariei, care va avea a se occupa cu regularea acelei cestiuni, să se tramita deputati dupa modulu si ordinea de alègere d'in 1848. pentru aperarea intereseloru tieriei.“

Neclatita credintia de cive si e' in constitutiune ce ne animesa, resemnatiunea nostra neclatinata si de multu dovedit'a alipire de Mai. Ta si de pre in. casa imperatrica incuragiéda pe credintos'a universitate a natiunii a nu retacă Mai. Tale in doilele cele grele de dreptu, pe care necesariumt trebuise le sternesa mediuloculu acel'a de deslegarea cestiunilor plutitorie cu privire la dreptulu de statu transilvan sustatoriu.

In intielesulu serbatoresce publicatei legi fundamentali de statu d'in 20. opt. 1860. se restitui pentru Ardélul constituina de mai nainte. Dupa acest'a si in specia dupa art. VI. d'in 1791. care susta inca in deplin'a potere de lege, Transilvani'a nu e subordonata seu incorporata neci uneia tieri inca neci Ungariei. Decei representanti a Ardélului constituinalumente se poate chiamă spre a luă partea si a colueră la alta reprezentanta si legelatiune a neci unei alte tieri, ma neci celei a Ungariei.

Ce e drepta, cu privire la acesta, pre in. rescri-

ptu d'in 26. dec. 1865. afa in fapta numai a conced e tramiterea la dîta Ungariei si nu a ordonă cu provocare la lege *).

Conscientia de dreptu si de constitutiune a intregei poporime d'in sasime s'a aratatu la introducea alègeiloru ordenate in numerose declaratiuni ale adunariloru scaunale si districtuale in destulu de via espresiune. Dupa aplecarea insusita, spre a contribui la o pacuita deslegare a incurcarilor plutitorie, cu totie că se cam luă ganduri pentru dîta conchiamata in urma fara opunere, acuma inse intr'unu modu demnu de considerare a reflectatu, cumea tramitarea la dîta d'in Pest'a d'in partea Ardélului nu se afla intemeiata in constitutiunea tieriei acesteia si si-a facut proteste decisive in contra ori-caroru urmari si deduci de aici.

Pre in. rescriptu lu d'in 25. dec. 1865. concede tramiterea acesta; „pentrua resolvirea cestiunilor de dreptu de statu atingatorie de intreg'a monarchia să nu sufere neci o amanare.“ Totusi Ardélulu d'in partesi si-a executat acesta resolvire prin inarticula-re legilor fundamentali de statu decise in urm'a pre in. propusetiuni regie si sauctiunata de Mai. Ta, si daca desvoltarea ulteriora a vietiei constitutiunali ar cere o straformare a acelei legi fundamentali de statu, atunci poporimea tieriei sasesci se afla gat'a cu tota bunavoint'a a coajută pe calea constitutiunala, pentru in. intentiune a Mai. Tale, care are de scopu a mediuloci o straformare duratoria de dreptu a im-periului, să se duca in deplinire.

Pré in. rescriptu d'in 25. dec. 1865. mai pretinde cumca dîta presenta d'in Ungaria e dîta de incoronare, si fienduca, numai cu pucinu mai nainte pre in. intentiune a Mai. Tale se pune in frunte, pentru important'a cestiune a regularii relatiunilor de dreptu de statu alu M. Pr. Transilvani'a, care sta in intima legatur'a cu coron'a Ungariei, să se aduca la o deslegare multiamitoria: e aproape conclusiunea, că momentulu acesta inca a influentiat ia motivarea spre a conchiamă Ardélulu la dîta de incoronare — „pentru apararea intereselor tierii,“ precum cu binevointia se dice in pre in. rescriptu.

Dar, inse pentru una atare aperare a intereseelor ardelene in dîta Ungariei nu se afla neci o forma legala, deorice neci dreptulu de statu ungu-rescu neci celu ardeleanu nu cunosc o reprezentatiune ca acesta, si cu multu mai pucinu detinuresc elu modulu si chipulu activitatii seu a impartasirii Ardélului la consultarile si decisuniile dîtei unguresci.

Si cu tote, că poporimea Ardélului astépta cu mare bucuria incoronarea Mai. Tale, totu-si d'in impregiurarea, că dîta de acum d'in Pest'a e una dîta de incoronare, neci se pot deduce dreptulu si oblegamentulu de a fi de facia reprezentantii Ardélului, prin urmare si a natiunii sasesci la actul acestu de statu de inalta importanta.

Pentrua, de candu au venit Transilvani'a sub principiul ereditari d'in cas'a austriaca pe langa documentul de supunere d'in 9. maiu 1868. si prin tractatul fundamentalu alu diplomei Leopoldine d'in 4. dec. 1869. si cu acesta s'a reintorsu la regele Ungariei, neci odata n'a luat parte prin reprezentantia propria la coronarea regelui Ungariei.

Ma, candu staturile Transilvaniei in represe-natiunea s'a d'in 1. martiu 1792. se rugara de Mai. Sa imp. Leopoldu, ca regii Ungariei d'in cas'a austriaca cu ocasiunea incoronarii loru se intarasca diplom'a Leopoldina si tote legile municipale, datinele si libertatile acestui principatu er' diplom'a despre acest'a facuta să de deputatilor Transilvaniei tramitendi la actul serbatorescu de incoronare (ad securitatem nostram directum est illud nostrum desiderium, dechiarata statul), si totu deodata se adresara cu aceea-si rogaminte si cătra staturile Ungariei, Mai. Sa cu rescriptu pre in. d'in 7. maiu 1791. respuse expresu acesta cerere.

Uele observatiuni critice despre inceputulu constitutiunii si civilisatiunii in Ungaria.

(De unu slovacu.)

La istoricii magiari a devenit unu felu de fable convenue a fissà originea tuturor institutiunilor constitutiunali in epoca asiedirii soiului magiar in Ungaria, si pre magiari, fatia cu poporele cele mai vechie a le tieriei, ce au fostu cufundate in barbaria, — a-i pune ca pre acelu elementu, carele aduse cătra si preste Ungaria cele d'antâie binecuvantari ale culturei. Publicistii germani, de comunu necunoscuti cu istoria avitica a regatului nostru, acceptara fără neci o critica aceste rezultate ale tendintiosei scrutari istorice magiare si asiè treceu in moda si la germani a reduce originea si fundarea „constitutiunii unguresci

*) Numai in sensulu si cu cuyintele legii Ungariei art. VII. 1848.

celei milenarie“ eschisivu la meritulu natiunii magiare.

Acum mi-iau voia a face unele reflesuni critice-istorice la acésta eschisivitate. Incătu se tiene de constitutiune, Constantîn Porphyrogenitu, pre la a. 950, cap. XXIX., scrie despre slavi urm.: „Principes vero hae gentes non habent, praeter Zupanos senes, quemadmodum etiam reliqui Sclavorum populi.“ Acela-si scrie despre magiari c. XXX.: „Ad illam enim Danubii partem Abares tunc commorabantur, ubi hodie Turcae (ad. magiarii) degunt, nomadum instar viventes.“ Acum intrebu, ore dupa aceste atestate istorice, deriva-se numirea de „Zupani (ispányok, comite sup.) de la magiari? Ce se tiene de civilisatiune, credu, că ca criterie ale acelei-a se potu luă mai alesu cultulu, moravurile, industri'a, legalatiunea si literatura, si acum intrebu: Ce cultu adusera magiarii in siesulu ungurescu alu Dùnarei? Acésta nu s'a potutu aretă pan'acum, ore magiarii fost'au aplecati spre mohamedanismu, monoteismu, politeismu sia. Crescismulu, basea civilisatiunii, l'au primitu mai antâiu de la slavi; pre cum a documentat'o acésta destulu de chiar — neamintindu alte documinte — Terminologia beserecesca magiara „kereszt, bérmlás, szent, pokol, vecsernye, szerda, csütörtök, péntek, s. a. Daca slavii inca pre atunci erau crescini, si magiarii preste totu au primitu crescismulu de la d'insii urmăza, credu, că slavii au fostu crescini cu multu mai inainte, de la car is'au civilisatu apoi magiarii, decâtul d'in contra. Adus'au ore magiarii moravuri civilisate in acésta tiera? Nu au cetești ei despre acésta pre Regino? Se provoca uneori la Otto frisingianulu, care scrie: „Haec (gens Ungarorum) eo tempore (887) tam immanis et tam belluina fuisse dicitur, ut crudis carnibus utens, humano quoque sanguine potaretur?“

Séu au adusu incoce magiarii nomadi o industria, si legalatiune regulata? Espresunile magiare tecnice si economice (széna, szalma, gereblye, asztal, kovács, udvar, pitvar, abrasz, csőbör, akol, ablak s. a.) sunt de o origine curatu slava! Cuventulu „mardurinae“ s. e. vine atâtu de desu inainte in legile nostre: inse scie ori si cine d'in Helmold si d'in altii, că acest'a a fostu d'in tempurile cele mai vechi articolul principale a comerciului slavicu!

Au legile tierei unguresci de la Stefanu (Waic, Wac-slav, Wence-slav, Wence) sunt de unu spîretu eschisivu magiaru? Deunde vinu dar' in testulu latînu a acelor'a insomnările slave: nadvornicus, udvornicus, jupanus, jupagio, bilôchi, uzbegi, iudicium ad pravdam, tovarnicus, zolazina, dusenici s. a.? Pentru ce nu se afla in legile „arpadeane“ neci o expresiune magiara??

Séu in fine au ajutatu magiarii cultîvarea slavoru prin literatur'a loru natiunale? Literatur'a slava s'a intemeiatu la noi odata cu crescismulu cirilo-metodiu si regii unguresci au subserisu in fortareti'a Budei nu numai epistole private ci si diplome slave si contracte — inca cu doi seculi mai nainte de ce Galeotti scriea despre magiari: „Hungarorum lingua non facile scribi potest.“ Magiarii d'in Transilvania — dupa Simeonu Kez — invetiara serisorea cirilica de la urmatorii ritului cirilicu.

Cu aceste citate si documinte am voit u se aretu numai, că pretensiunea magiariilor de a trece d'insii de eschisivi fundatori ai vietiei constitutiunali si ai culturei in Ungaria, istorice chiar' asiè de putinu e justificata, ca si pretensiunea loru de a fi „natiune politica pare excellence“ in Ungaria. „Zuk.“

Pest'a, 1. aprile 1866.

Noulu diurnalul serbescu „Zastava“ ce apare in Pest'a sub redactiunea lui Miletciu, depusatu in diet'a Ungariei, aduce unu articolu aspru in contr'a magiarilor si dice intre altele: Magiarii dupa atatea esperintie amare au remasu necorigibili; ei si-mâna natiunea cu poterea spre stricatiune. Continuitatea loru de dreptu nu e alta, de cătu poft'a de a intarì continuitatea domniei magiare in Ungaria. Dupa intemplările mai recenti d'in diet'a pestana trebuie se considera acésta Serbii si Romanii Ungariei ca fapta constatatata. Candu cerura mai de curundu deputatii natiuniei serbesci si romaneschi, ca in tota intemplaya se fia represintati si nemagiarii in comisunile cele mai insemnate ale dîtei, li se declară acésta cérere de basata pre sentiuri separatistice, si că la astufelu de algeri voru fi considerate numai facultatile

alegundiloru — si candu veni alegerea esira d'in urna totu magiari si magiaroni. Acésta e o vatemare directa a deputatilor romani si serbi, căci prin acésta se declara d'in partea majoritatii magiare de „prosti“ (budale). Intru acésta e si o vatemare a drepturilor nemagiilor. Dupa acésta amintesce „Zastava“ cumu-ca cérerea Serbilor de a fi represintati in deputatiunea pentru cau'a croata a fostu fără indoieala indreptatita, fiindu-că si in Croati'a locuescu Serbi. Cu tote inse in acésta comisună (regnicolara) nu se alese neci unu nemagiari. Pentru ce? Tocmai pentru aceea, că sunt nemagiari. Daca stâlucrul asiè, incheia „Zastava,“ e alta ce: „Deci ne cunoscem u.“

Titu Rufu.

Bla siu, in 28. martiu 1866.

In nrulu 19. alu pretinuitului diurnulu „Concordia“ unu corespondintele d'in jurulu Blasiului propriaminte d'in Blasiu se lamentea pre nedreptu precum voiu aretă intr'unu altu articolu cu alta ocazie, cumea inventiamentulu populariu la noi stagnarea cu totulu. Punendu caus stagnarei acestei-a in trecutulu Romanilor, trece la infinitarea institutului preparandiale d'in Blasiu, unde spre a calumnia Pr. O. Directiune a acestui institutu, d'in rancore si malitia graesce nescari adeveruri, fara de a avea cunoștința dreptă despre statul luerului. Ca on, publicu cetitoru să nu fia in ratecire prin falsele si malitiosele asertiuni ale corespondintelui mentiunatu, fia-mi iertat in interesulu adeverului a face unele reflesuni la nefundatele scorinturi ale corespondintelui cu privire la infinitarea instit. nostru preparandiale. Inainte de tote intrebu pre corespondintele ce autoritate e Domn'a lui, de ar fi dorit u se veda publicate legile de organisatiune ale institutului nostru preparandiale, ca să pota aduce judecata corecta despre starea lui? — Se dice in susu amentit'a corespondintia, cumca Pr. O. Directiune a instit. nostru prepar. ar fi luat la preparandia tineri fara de a cauta cum se cuvine la calculi, si la portarea morale? Ce va se dica acésta? au dora atât'a, că Pr. O. Directiune a primitu in institutulu preparand. tineri nemoralii, si cu calculi rei? dara cum o va demonstra acésta corespondintele? că cel'a ce asevereaza ce-va, de nu vre se treca de calumniatoru, trebuie se si demustre. Sunt convinzu, că acésta nece de cătu nu o va pota aretă corespondintele; dreptu aceea, de intielege asiè, pana nu va demonstra, si inca d'in testimoniile tinerilor, cu care s'a primitu la preparandia, cumca care-va s'a primitu cu calculi rei d'in studia, si d'in moralitate, subinsemnatulu ca unulu, carele a vediutu testimoniale toturor, lu-va tienă de infamii si calumniatoru. Pote va dice corespondintele, că elu cunoce pre unii preparandi de invetiatori rei d'in gimnasia. Se punemu, că unii au fostu cu calculi rei in gimnasiu; or' cu portare nemoralie, inse, dupa ce, candu s'a primitu la institutulu preparandiale, au produsu testimoniu de acele, pre langa care s'a potutu primi, au nu vatemă caracterulu directorelui, de la care a produsu tinerulu preparandiale testimoniu pre langa care s'a primitu la preparandia? Corespondintele, daca e iubitoru de adeveru, ar trebui se nu uite neci aceea, cumca toti ospetii căti au fostu de facia la esaminale semestrale ale preparandiloru, au fostu indestuliti cu respunsurile loru, si că toti tinerii preparandi d'in institutulu nostru su-cu portare buna, ce inca e una dovada despre nefundata asertione a Domniei sale, că cine-va s'ar fi primitu la preparandia fara a se cauta la calculu si moralitate.

Ce se dicu la aceea asertione, asemenea d'in ventu luata a corespondintelui, cum pr. o. directiune a instit. nostru prepar. n'a luat nice aceea in consideratiune cuvenita, că ore absolvit'u-a cine-va vre una clase gimnafiale ori numai simpliciter norm'a? căta se lu-compatimescu, că in cătu e pentru Domn'a lui mergu in desertu circulariale ordin. metrop., că n'are nice una cunoștința despre cuprinsulu loru, că de ar avea, ar sci d'in insele intre altele si aceea, că pr. o. directiune prepar. d'in Blasiu cu privire la primirea tinerilor la cursulu preparand. a luat de cinoxura ordinatiunile guverniali si anumitu cea d'in 5. jan. 1859, si d'in 19. jan. 1864, in care se dice, că la cursulu prepar. se voru primi tineri de acei-a, cari au absolvit u sucesu bunu vre una clase gimnafiale, s'a vră una scola normale cu 4 clase, ori numai cu 3. Cetesa corespondintele circulariulu ordin. metrop. de sub nr. 960. d'in an. 1865, in care cu privire la primirea tinerilor la cursulu preparandiale asiè se dice: „Er' cu privire la cerint'a calitatilor de primire la cursu, acésta ordin. metrop. face cunoșcutu credinciosului poporu si clerus d'in Arci-dieci. cumca intru intele-

sulu mai multor'a si mai de multe ori repetitelor ordinatiuni guberniali, si cu deosebire d'in 5. jan. 1859, emisa cătra J. C. R. Loc. Trans. de atunci, si d'in 19. jan. 1864, Nr. 1322. indreptate cătra acestu ordin. metrop. de cătra in. reg. guvern provincial, er' clerului publicate prin cercul nostru d'in acela-si anu 9. febr. nr. 80. D'in care poate vedea corespond. că pr. o. directiune pre nimene n'a potutu arbitrar minte primi la cursulu preparand. precum nice n'a primitu, ce poate vede corespondintele, daca voiese, si d'in protocolul de primitu, in care d'in 74. de tineri prep. numai 11 sunt normalisti abs. de a 4-a cl. ceialalti toti suntu gimnas. si inca 45 d'in a 2-a cl. gimn. incepndu pana intr'a 6-a ceialalti d'in I. cl. gimn. abs.

Dupa ce si in. guvern concedea a se primi la prepar. normalisti, si inca nu numai abs. normalisti, ci si d'in a 3-a classe norm., si dupa ce pr. o. dir. a prepar. d'in Blasiu d'in a 3-a norma nice n'a primitu la cursulu preparand. fara de cale inculpa corespondintele, că in preparandia d'in Blasiu s'ar fi primitu tineri fara de a cauta la etatea loru, că potrivit precepte studiale propuse, fara de cale dictu, cu atât'a mai vertosu, că chiaru si Domn'a lui inca concede, că si la alte instit. preparandiale se primesc tineri d'in a 4-a cl. normale, cu atât'a mai vertosu se potu luă dara la noi, la Romani, dupa ce pruncii nostri de comunu mergu tardu la scola, si asiè pana ajungu in a 4-a cl. normale, potu veni la etatea de a precepte studiale preparandiale, că ce invetia acolo alta decâtua ce invetia si in gimnas. afara de unu studiu s'au dou'a? Au dora coresp. ar fi acceptat u se se prefiga unu anu anumitu de la care in jossu să nu se primesca n'ime la cursulu prepar. Pentru ce se se fia prefigu? dupa ce nice in. guvern n'a prefigu nice unu anu.

Corespondintele ie in exceptiune norm'a d'in Blasiu, si dice că d'in acésta nu s'au potutu desvolta tineri asiè buni, cătă să se pota primi la preparandia.

Lu-lasu in parerea acésta, numai cătă spre linisire i-facu cunoșcutu că d'in norm'a d'in Blasiu numai 3-4 preparandi suntu, inse si acei-a si-implinesc officiulu.

Dupa ce la cursulu preparandiale s'au primitu aceia, cari au avutu voia de a fi docenti populari, firesce pre langa test. de acele, cu care s'ar fi primitu ori la care institutu preparandiale, me miru, cum cuteza corespondintele a dice, că instit. nostru prepar. se organizeaza si să administreaza asiè cătu se pare unu asilu pentru cei ce fugu de carte si unu midilociu de a scapă lesne de asentare? daca nu d'in reuteate, că Domn'a lui va fi sciindu, că in instit. acest'a suntu tineri si de acei-a, cari au venit la preparandia cu calculi eminenti nefindu inca de anii militiei, despre cari dara nu se poate dice, că au venit se amble vagabundi de la una scola la alt'a, nice ca să scape de militie, ci séu d'in indemnulu curatul de a fi docenti, séu d'in cau'a misericordie, că nu mai aveau cu ce continua scolele. Adeverat, că nu s'au insinuatu totu eminenti la preparandia. Dora asiè intielege corespondintele, candu dice că pr. o. directiune n'a cautat u se cuvine la calculi? si asiè dora i-imputa pentru ce n'a luat totu eminenti? e dreptu că asiè ar fi fostu bine, dara daca nu s'au insinuatu totu eminenti, poate deduce omu cu minte, că pr. o. directiune organizeaza si administreaza institutulu nostru de preparandia asiè cătu să se para a fi unu midilociu de a scapă de asentare? cine ar fi acel'a, care se nu doresa se fia docenti totu tineri de acei-a, cari su-de frunte, eminenti, că a fi docente e una sarcina grea, pentru care au si disu cei vechi: „quem Dii odore pedagogum fecere.“ Apoi dora corespondintelui e scrisu pre gulerulu camesiei, că preparandii su-seutiti de la militie, de dice, că preparandia nostrase pare a fi unu asilu de a scapă de asentare? că noi nu scim se fia scutiti.

In cătu e pentru aceea, că s'ar fi primitu la preparandia tineri neprecepiti la simpla loru insinuare fara de scirea si invoirea parentiloru, prin care se demoralisedia tenerimea, se invetia a ambal vagab. de la unu instit. la altul etc. intrebu pre corespondintele unde a mai vediutu, ca candu merge vre unu tineru de la unu institutu la altul să se intrebe in partea directiunilor si parentii despre invuire? Au dora institutulu preparandiale e unu institutu de rusine? s'au mancatoriu de fericirea cui-va? Altmintrea tinerii institutului nostru preparandiale toti au venit de la parenti asta toma, prin urmare cu invuirea parentiloru afara de unulu s'au doi.

Aceste mi-su reflesuniile la malitiosele asertioni ale corespondintelui in cătu e pentru primirea tinerilor la institutulu preparandiale. In cătu su-adeverate ori neadeverate celealte asertioni ale corespondintelui care nu atingu institutulu preparandiale pre care lu-descrie ca pre unu institutu statutoriu d'in tineri nemoralii si incunjuratori de scola, pentru care ar merită a se luă la dare de séma fiindu institutulu acest'a institutu publicu — nu voiesc a discute, ci lu-lasu pre corespondintele in parerile sale.

NOUTATI ESTERNE.

FRANCIA. Parisu, 27. martiu. (Cerță austriaco-prusiană.) Mai tote foile se occupa astă-di totu cu caușa austriaco-prusescă. Diurnalul „France“ nu poate consemnă cu scirile nemtăesci; totu-si amaratiunile ambelor poteri mari nu le poate consideră de caușa pentru temere de bataia. Intr-unu altu articol se săfescă a esplotată turburările nemtăesci în favorul congresului multu amintită, memorandu despre 14. aprile d'in 1856, unde dice: „Candu au siediutu plenipotentialii ambelor poteri nemtăesci in Parisu langa plenipotentialii Franciei, Angliei, Russiei, Piemontului si alu Turciei, si candu c. Clarendon (anglu) după ce desfăsuriase, „că necasurile resboiului suntu inca cu multu in mai vîlta memoria, de cătu să nu fia la locul său a cercă tote midilocele, cari aru impiedecă re'ntorcerea astorului feliu de tempuri“ a proiectat in antea congresului, să se sprime dorintă, ca suscriitorii pacii d'in Parisu, in ante de ce s'ar apucă de bataia in asemine casuri se intrebuntă interventiunea unui statu amicabile. Manteuffel reprezentantele cabinetului de Berolinu de atunci a declarat: „că domnulu si regele său intru tote primește parerile sprimate de cătra cont. Clarendon si crede — fiind la aceasta impoternicita — ca să-le aprobedie intru tota estințarea loru.“ Si Austria inca sa invioiu la proiectul plenipotentialului Angliei, care apoi se compuse astfel:

„Domnii plenip. nu voru potă intardă a esprime dorintă in numele regimelor respective, că stăturile, intre cari s'ar escă nescari certe mai seriose, in ante de ce se voru intînde la arme, in cătu li pote concede relatiunile loru să se folosesc de bunele servitie bune ale unui statu amicu.“

Declaratiunea acăstă a toti plenipotentialarii au suscris'o, si „France“ cu acelu adausu face atente cabinetele de Vien'a si Berolinu, că declaratiunea acăstă ar corespunde principiului unui jude delegatu impaciutoriu, carele Franția l'a luat de basea politicei sale pentru salvarea civilisației moderne. Ci firesce acestu principiu nu l'au aplicat nice cu ocașunea erumperei bataliei itălice nice cu a celei dănice.

TIER'A NEMTIESCA. Berolinu 28. mart. Diurn, semi-oficiosu „Prov. Corr.“ scriindu despre contrapregatările bălice prusesci intre altele dice: Austria se inarmă in contra Prusiei, acăstă e faptă a carei securitate nu se poate trage la indoieala. Acea inca nu se poate trage la indoieala că Prussi'a, o ar' fi iritată pe Austria la astfelii de pregătiri. Pana in dilele mai d'in urma inca s'a potutu omulu dubietă despre pregătările Austriei, cu atât mai vertosu fiindcă Prussi'a n'a datu ansa la acele nice in cursul transacțiunilor, nice prin pasi de resboiu.

Inse in tempulu proșimū s'a lamurită cu securitate nedispătăveră, că scirile despre pregătările austriace, pre langa tota negarea, intru tota mesură su-drepte.

Tote scirile se unescu intr' ace'a, că adunarea trupelor austriace in Moravi'a si Boemii'a e faptă constatăta. Cu deosebire in Boemii'a in putin tempu s'a concentrat cam la 54. de regimete de pedestre, si unu númeru corespundatoriu de alte trupe. Transportarea trupelor, tăunurilor si a instrumentelor de resboiu pe tote caile ferate ale Austriei se ajungu un'a pe alt'a. Pe langa tote afirmările contrarie, la tote stațiunile se vedu militari licențiați, grabindu-se fie care la regimentulu său. Cumperarea cailor, — cele mai invederate semne despre miscările bălice — pretotindenea su-in cea mai mare concurentia.

Regimulu prusescu nu si-potu închide ochii in antea astorului feliu de fapte storse d'in funte demnu de tota credintă. Care statu s'ar uită odihnită, ca unu statu vecinu se-si unescu trupele fără caușa invederata, in modu amenintătoriu, in apropierea immediată a confinielor acelui-asi?

Acăsta procedura maresce temere prin ace'a, că tote aceste pregătiri se facu cătu se poate in ascunsu.

Prussi'a d'in partea sa s'a retinutu in unu tempu mai indelungat de la ordenatiunile militaresci, fiindcă regimulu nostru (prusescu) de o parte n'a potutu crede, că va fi atacat de către Austria fără nice o caușa, si fiindcă de alta parte organisarea armatei nostre (prusescu) ne asecurea, că clasele săngurătoare ale ostasimiei — cătu va fi de lipsa — la demandarea regelui in celu mai scurtu tempu se potu adună la olală.

Inse ori cătu de nevinovata să fia Prussi'a in caușa sa cea drepta, si credintă ei in promitădinea armatei, totu-si trebuie să se ingrijeasca, ca marginile austriace să nu fia nice pre unu momentu neaperate.

In consumantia cu acestu articol unei foile Silesiene i-se scrie d'in Berolinu, cumca miscale militari acum s'au decis in senatul ministriului in 27. martiu. De ocamdata tote stau gata pentru conchiamarea reservelor si a militei tierei; inse diu'a conchiamări inca nu e determinata. Dupa alta scire trup'a de gardă se va pune pe petitor de resboiu.

Bremă. 1. apr. Dupa unu telegramu de Kiel reprezentantii Austriei care se află la regimile esterne li se dede instructiunea să se dechiare, că Austria nu va incepe resboiul, decum-va nu va fi turburata in posesiunea ducatului „Holstein.“

ITALIA. Florentia 1. apr. Se vorbesce că principalele Napoleoni s'au declarat, că Francia facia cu certele austriaco-prusesci va remană neutrale. Totu d'in Florentia i-se scrie diurn. „Nazione.“ Generalii cei mai eminenti ai armiei suntu chiamati pe 6. I. c. la Florentia. S'au facutu dispusestiunile, ca să se adune năi de resboiu la Ancon'a si Brindisi.

CROATIA. Zagrabia, 31. martiu. E faimă, că membrii deputațiunii regnocolari, celu multu pana in 15. apr. se voru adună la Pest'a, si fiindca ambele deputațiuni anevoie si voru fini agențele sale pana cătra 1. maiu, siedintele dătări croatice se voru incepe numai cu căteva dile mai tardiu, decătu cum se staveră in dăta.

VARIETATI.

* * Cus'a a plecatu luni de la Vien'a la Florentia er' colon. Catargiu care petrecu pre fostulu domn pana la Vien'a ieri re'ntorse prin Pest'a la Bucuresci.

Am onore a publică registrulu numelor respectivilor dd. aginti, pre cari i amu in agintiele mele, redicate pentru scopul

ALBULUI meu de ARTE

atâtă in dăfările tienuturi ale tierei, cătu si in principalele dunarene, — cu incunoscintiarea umilită, că se potu procură si ordină dupa modelele bogate ale albului si dupa pretiul curiru pe ele totu feliu de petre de mormantu, de edificare, monumanti, cruci de campu, basene de botezu si alte produse de marmore.

Acesti dd. aginti suntu, precum urmăza:

Almás: Mor. Beck.	Hatzfeld: Ferd. S. Schnur.	Orsova: Carl Böhme.
Alsó-Jász-Sz.-György: J. Galovich.	Hódás: Ant. Rausch.	Orosháza: M. Vangyl.
Abrudbánya: Ign. Remetey.	H.-M.-Vásárhely: E. Szokolovics.	Pápa: Jos. Bermüller.
Arad: Carl Andrényi.	Högyész: S. Rausz We. u. Söhne.	Palánka: Sal. Rosenstock.
Neu-Arad: J. A. Orth.	Hermannstadt: J. Ferd. Dinges.	Peterwardein: Math. Lang.
Agram: M. C. Kroschel.	Jászberény: Brüder Holcer.	Petrinia: M. F. Schmidt Sohn.
Apathin: Sigm. Veidinger.	Iglau: A. W. Schwartz.	Perjámos: Brüder Bäumel.
Árokszállás: Dav. Strasser.	Ipolyság: Jul. Mikulásy.	Radujevácz: J. Büchele.
Abony: Alex. Hutzky.	Gr.-Kanizsa: Joh. Vučkics.	Bimazombat: St. Radványi.
Battaszék: J. St. Koller.	Kaschau: Carl Jermy.	Rosenau: Alex. Pekár.
Braila: Sréten Illics.	Karansebes: M. Engels.	Szuhmár: Dan. Juracska.
Gr.-Beckerek: Pet. Schäffer.	Kaposvár: Ant. Laipzig.	Szamosujvár: St. Haragay.
Neu-Becse: Ed. Jos. Kugler.	Karlstadt: Alb. Fröhlich.	Szárvas: Joh. Jánosy.
Békés: Joh. Konsitzky.	Karlovitz: G. Gyarmaty.	Szászrégen: Traugott Wachner.
Békés-Csaba: D. A. Singer.	Kalocsa: Jos. Loidl.	Szegedin: Wilh. Reinitz.
Belgrad: Bucovalla u. Mejovics.	Karlsburg: E. Materny.	Szegszárd: J. M. Fejös.
Bezdán: E. F. Schwell.	Kronstadt: Franz Zürner.	Szentes: Alex. Dobray.
Bistritz: Fridr. Kelp.	Krajova: Stef. Vidács.	Székelyhid: Stef. Szabó.
Bogsán: J. Blaschutys Söhne.	Kecskemét: Mich. Papp.	Szilágysomlyó: Joh. Breszler.
Broód: D. N. Dimovic.	Kézdi Vásárhely: M. Csizsár.	M.-Szigeth: Franz Fersio.
Bonyhád: Benj. Straicher.	Gr.-Kikinda: M. Kisslinger.	Szigetvár: Fr. Koharics.
Bukarest: Carl. Stuhr.	Kis-Körös: Elias Teichner.	S.-A.-Ujhely: Jos. Szentgyörgyi.
Csakova: Georg. Dina.	Klausenburg: Fr. Tauffer.	Sárospatak: J. Rosenblüh.
D.-Csanád: Joh. Telbisz.	B.-Komlós: Gust. Csernik.	Schemnitz: J. E. Dimák.
Czeegléd: Paul Gombos.	Csongrád: Ign. Marsits.	Schässburg: J. Misselbacher Sohn
Dóbschau: Gustav Gömöry.	Dálya: Gebrüder Weisz.	u. Teutsch.
Dömölk: Andr. Turcsányi.	Deés: Sam. Kremer.	Senlin: B. Vasilievics.
Elek: Ant. Szál.	Devecser: Jos. Steuer.	Gr.-Szt.-Miklós: Ferd. Karl.
Erlau: Jul. Poleretzky.	Dobschau: Gustav Gömöry.	Teisoltz: Dan. Küchta.
Eperies: Franz Pöltl.	Dörmölk: Andr. Turcsányi.	Tultscha: Jos. Baeza.
Elisabethstadt: Z. Szenkovics.	Fehérgyarmat: Alex. Balika.	Torda: Brüder Osztian.
Essegg: Alois Flambach.	Felsőbánya: Jul. Husovszky.	Tokaj: Jos. Kempner.
Fünfkirchen: Sig. Obetke.	Fogaras: Joh. Novák.	Temesvár: Val. Weisz.
D.-Földvár: Paul Nadhera.	Galatz: A. Metaxa.	Turnmogurello: Sigm. Voititz.
Fehérgyarmat: Alex. Balika.	Giurgevo: Wilh. Waldner.	Turnseverin: D. Csokulia.
Felsőbánya: Jul. Husovszky.	Göllnitz: F. J. Szentistványi.	Tittel: M. Kresztsics.
Fogaras: Joh. Kozmány.	Hatsfeld: Ludw. Palkovics.	M.-Theresiopol: Alb. Demerácz.
Gyula: Joh. Dobay.	Nyírbátor: Nasch u. Weisz.	Sz.-Udvarhely: Ferd. Dobray.
Grosschen: P. Potoczky.	Neu-Verbász: A. Szemihá.	Ungvár: Dav. Landau.
Gross-Károly: Nasch u. Weisz.	Neusatz: L. Menráth.	Vagneustadt: Zobel u. Sterne.
Halas: Dav. Hirschler.	Nagybánya: Joh. Haracsek.	Varasdin: Vinc. Kotera.
Hátszeg: A. Lengyel u. Söhne.	Magy-Kálló: Sal. Mandl.	Versetz: Jos. Schlemmer.
	Nagy-Körös: L. Szikszay.	Veszprim: Th. Guthardts Söhne.
	Neutra: R. A. Filberger.	Viddin: J. Joannovics.
	Nyiregyháza: L. Kralovánszky.	Vinga: Ant. Augustinov.
	Ószöd: Mich. Fabián.	Vukovár: Georg Birra.
	Oravicza: Jcs. Becker.	Gr.-Wardein: Joh. Sdravich.
		Weiszkirchen: Ant. Schescherke.
		St.-Weissenburg: Mor. Guthárd.
		Zenta: Joh. Györfy.
		Zilah: Carl Orbán.

Speru, că voi află succesulu intreprinderii mele in încrederă pretiuită, cu care am fostu onoratu pana acumă.

* * **Anunciu.** Subserisulu are onore a aduce la cunoștință on. publicu romanu, cumca de la 1. mart. a. c. a primiști ospetari d'in Temisior'a strad'a Piaristilor in cas'a lui Constantinoviciu, vis-à-vis de onor. D. protopopu Dreghiciu si provediendu-o cu mancărui si beutre bune si curate, ca uniculu ospetariu romanu in cetate roga partenirea si cercetarea on. publicu romanu. Timisior'a 30. martiu 1866. Nicolau Belintianu, ospetariu.

* * Totu deaun'a impartesimu cu placere orice noutate ce primimă despre immultirea numerului intelegerintei romane si a nume despre immultirea avocatilor, de cari ducem lipsa mare. Inca in 2. dec. 1865. D. Amvrosiu Cretiu facuse censur'a de advocat, dar atunci uităsem d'in intemplare a publică noutatea, acu suplinim adaugandu că d. advocat s'a asiediatu in Oradea-Mare (comitatul Bihari'a) si locuesce in strat'a-nemtăescă Nr. 32.

* * (Prelungire de terminu.) De óra ce mai multi domni colectanti me facura atentu, că terminulu de 10. aprile pre scurtu, să păta adună pana atunci unu numeru mai mare de prenumeranti la poesile mele, am onore a insciintia pre toti doritorii d'a se abona, că am prelungit terminulu tramiterii prenumeratiilor pana in maiu. Opulu va esi cu incepștu lui Iuniu. Numele prenumerantilor se voru publica in „Familia.“ — Onoratele Redactiuni ale celorlaalte diuarii sunt rogate a reproduce aceste orduri in pretiuitele loru colone. Pesta 4. aprile 1866. Iosif Vulcanu.

* * (Ioane Borbola de Gyöngy) fiscalulu comitatului Satu Mare repausă in 27. apr. in Satu Mare. Fie-i tierin'a usioră!

* * In scaunulu Sabesului in Tranni'a suntu alesi de deputati la dăta de incoronare d'in Pest'a: Dr. Ioane Tincu si Simeone Balomiri.

Proprietari si editoriu: Sigismundu Popu. Redactoru respundietoriu: Aleandru Romann.